

[Glistrup]

med? Der er ingen grund til at skyde på fremskridtspartiet i den forbindelse, som hr. Bernhard Baunsgaard gjorde det i sine to første indlæg.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja men jeg har jo fremlagt et forslag, der udgør et samlet hele, og så kan jeg da ikke spille ud igen. Alt taget i betragtning synes jeg, at det forlig, der er sluttet mellem partierne, er godt. Jeg ville gerne have haft nogle af tingene lavet anderledes, men det var det, vi kunne nå, og så kan det da ikke være mig, der skal spille ud igen. Jeg har tidligere overvejet at gå i forlig. Jeg tænker tilbage på venstre regeringens tid, hvor hr. Glistrup, så vidt jeg har opfattet det, i skatteudvalget sluttede forlig med regeringen, men ikke holdt det i salen.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Så kan vi åbenbart betragte disse forligsforhandlinger som afsluttede og gå videre.

Wilhelm (VS):

Jeg troede, vi drøftede udskrivningsloven, og ministeren havde, efter min mening med rette, nogle syrlige bemærkninger til en række ordførere, der inddrog alt muligt andet. Men hvad var det, ministeren gjorde, da han skulle kommentere indlæggene fra SF og VS, som ikke havde beskæftiget sig med andet end udskrivningsloven? Jeg holdt mig endda så strengt til den, at jeg ventede helt med at kommentere lovforslag nr. L 12, selv om det er dybt integreret med dette. Da gjorde ministeren præcis det, at han talte om noget helt andet. Han begyndte at tale om fradrag, og mig bekendt har de ingen steder hjemme i udskrivningsloven. Vi kan da imidlertid godt snakke fradrag, og når ministeren nu har åbnet ballet, vil jeg da godt erindre ham om, at vi havde en aftale med hans forgænger for 1½ år siden om et temmelig godt indgreb over for nogle af fradragene, men det var ministeren såmænd en af de mest aktive til at få forpurret sammen med en femtekolonne-mand, han havde i regeringen.

Der har aldrig været tvivl om, hvor man kunne finde os, når det drejede sig om at begrænse både de lovlige og de ulovlige skatteunddragelser, men det er jo bare at snakke

om noget andet, når vi nu snakker udskrivningslov. Det er da ikke ensbetydende med, at man ikke skal opretholde en progression i selve udskrivningen, men det, ministeren sagde om de 2.000 kr. i den dyre ende og de kun 100 eller 200 kr. i den billige ende, er jo i virkeligheden, hvis man tager ham på ordet, det samme som at sige, at der overhovedet ingen grund er til at have den progression. Man kunne lige så godt have hele indkomstskatten udskrevet på samme asociale måde som disse særlige pensionsbidrag med en lineær udskrivning. Det var det, ministeren sagde, og så søgte han i øvrigt at snakke om noget andet, som han godt kender vores stilling til, mens det er socialdemokratiets stilling, det har knebet med.

Flygaard (DR):

Jeg forstod ministeren således, at han principielt var tilhænger af, at man beskattede indkomster ens, uanset om de pågældende skatteydere var fyldt 67 år eller de ikke var fyldt 67 år. Hvis den opfattelse er rigtig, vil jeg gerne spørge ministeren, om man ikke bare flytter problemet, hvis det er således, at man specielt forøger personfradraget for dem, der er fyldt 67 år.

Jeg vil også gerne spørge ministeren, om det ikke må være en konsekvens af hans udtalelse, at man så også andre steder i skatte-lovgivningen fjerner en række særregler for folk, der er fyldt 67 år.

Til slut vil jeg gerne spørge, om det ikke er en konsekvens af den nuværende udskrivningslov, at f.eks. erhvervsdrivende med en forholdsvis beskeden indkomst eller lønmodtagere fra lavindkomstområdet rent faktisk med den samme indkomst kommer til at betale en højere skat. Dertil kommer, at de formentlig i væsentligt større omfang, end hvor det drejer sig om pensionister, tillige har forsørgerpligter.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg skal over for hr. Ellemann-Jensens betragtninger i anden omgang og hr. Hagen Hagensens betragtninger om den gruppe, der får en ekstra beskatning, lige trække op de hovedtal, der også står i bemærkningerne til lovforslaget.